

ಕೈಗಳೋ ಹೂಗಳೋ...

ಕೈ ಎಂದರೆ ಬರೀ ಎರಡು ಹಸ್ತಗಳಲ್ಲ.
ಅವು ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ದಾಟಿಸುವ ಮಾಧ್ಯಮಗಳು.

■ ಸ್ವಯಂಪ್ರಭಾ

ಪ್ರಾಚೀನ ಮಕ್ಕಳ ಚಿಗುರು ಬೆರಳುಗಳು ಎಷ್ಟು ಚಂದ! ಹುಟ್ಟಿದ ಮಗುವೊಂದು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವಾಗ ಅದರ ಬೆರಳುಗಳನ್ನಷ್ಟೇ ಗಮನಿಸಿದರೆ ಒಂದು ಲೋಕವೇ ತೆರೆದುಕೊಂಡೀತು. ಕೆಂದಳಿನಂತಹ ಬೆರಳುಗಳು ತುಸುವೇ ಬಲಿಯುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಮಗು ಕವುಚಿ ಬೀಳಲು ಕಲಿಯುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಶುರು ಜೀವನದ ಪಯಣ. ಅಂಗೈ ಊರುತ್ತ ಹೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಎಳೆಯುತ್ತ ಮಗುವು ಸಾಗುವ ದಾರಿಗೆ ಏನೆಂದು ಹೆಸರಿಡುವುದು - ವಿಸ್ಮಯವೆಂದೇ?

ಹೂವಿನಂತಹ ಅಂಗೈಯನ್ನು ಊರುತ್ತ ಮಕ್ಕಳು ನೆಲದ ಕೊಳೆಯನ್ನೆಲ್ಲ ಚಿಗುರು ಬೆರಳಿಗೆ ಮೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಮುಂದುವರೆಯುವಾಗ, 'ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ ಕೈಯೆಲ್ಲಾ ಕೊಳೆಯಾಯಿತು' ಎಂದು ಯಾವತ್ತೂ ಗಾಬರಿ ಬೀಳದಿರಿ. ಕೊಳೆಯಾದ ಕೈಗಳೇ ಅವರ ಬದುಕನ್ನು ಸಬಲಗೊಳಿಸುತ್ತವೆ. ನುಣುಪಾದ ಗ್ರಾನೈಟ್ ಅಥವಾ ಟೈಲ್ಸ್ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ ಅವರು ಕೈ ಊರಿ ಮುಂದೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಬೇಡಿ. ಅಥವಾ ಮಗುವು ಜಮಖಾನೆಯ ಮೇಲೆ, ಹಾಸಿಗೆ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ ಇರಬೇಕು ಎಂದು ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಕಾಳಜಿ ಮಾಡುವುದು ಕೂಡ ಅಷ್ಟೇನೂ ಸರಿಯಲ್ಲ. ಗಟ್ಟಿಯಾದ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಜಮಖಾನೆ ಹಾಸಿ ಮಲಗಿಸಿದಾಗ ಮಗುವಿಗೆ ಕೈ ಊರಲು ಬೇಕಾದ ಗಟ್ಟಿ ಆಸರೆ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಹೊಟ್ಟೆಯೆಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋದಾಗ ಅದರ ತೆವಳುವಿಕೆಗೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಬಲ ಸಿಗುತ್ತದೆ.

ಕೈಯೆಲ್ಲ ಮಣ್ಣು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಮಕ್ಕಳು, ತಾವೇ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವಷ್ಟು ದೊಡ್ಡವಾದ ಕೂಡಲೇ, ಕಂಡ ಕಂಡಲ್ಲಿ ಮಣ್ಣು-ಮರಳು ಹುಡುಕಿ ಆಟವಾಡಲು ಶುರು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಮರಳನ್ನು ಎತ್ತಿರದಿಂದ ಸುರಿಯುತ್ತ, ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಮುಷ್ಟಿಯೊಳಗೆ ಹಿಡಿಯುತ್ತ, ಅವುಗಳನ್ನು ತೂರಿ ಬಿಸಾಕುತ್ತ ಖುಷಿಪಡುತ್ತಾರೆ. ಮಕ್ಕಳು ತಮ್ಮ ಮೈದು ಹಸ್ತದಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವ ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೂ ಹಿಡಿಯಬೇಕು. ಎಷ್ಟೊಂದು ಆಕಾರದ ಕಲ್ಲುಗಳಿವೆ... ಅಲ್ಲೆವನ್ನೂ

ಹಿ ಡಿ ದು ಕೊಳ್ಳಲು ಮಕ್ಕಳ ಕೈ ತವಕಿಸುತ್ತದೆ. ಓರೆಕೋರೆಯ ಕಲ್ಲುಗಳು, ತುಸು ಚೂಪಾದ ಕಲ್ಲುಗಳು, ಮರಳು ಮಿಶ್ರಿತ ಕಲ್ಲುಗಳು, ಪುಡಿ ಪುಡಿ ಮಣ್ಣು ಸಣ್ಣ ಕಣಗಳ ಮರಳು ಅಥವಾ ಸಮುದ್ರ ದಂಡೆಯ ಮೇಲಿರುವ ಮರಳು, ನದೀದಂಡೆಯ ಮರಳು... ಶೇಡಿ ಮಣ್ಣು, ಆವೆ ಮಣ್ಣು... ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ಕಣಗಳನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಮಕ್ಕಳ ಕೈ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕು. ಆ ಮೂಲಕ ಮಣ್ಣನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಬೇಕು.

ಗ್ರಾಮೀಣ ಜನಪದದಲ್ಲೊಂದು ನಂಬಿಕೆಯಿದೆ. ಪುಟಾಣಿ ಹಸುಳೆಗಳ ಕೈಗಳಿಗೆ ಅಗಾಧವಾದ ಶಕ್ತಿಯಿರುತ್ತದೆ. ಬೆರಳುಗಳು ಹಾವನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವಷ್ಟು ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದಿರುತ್ತವೆ ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆಯಿದೆ. ಬೆರಳುಗಳಿಗೆ ಅಷ್ಟು ಶಕ್ತಿಯಿರುತ್ತದೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬುದು ಬೇರೆ ಮಾತು, ಮಕ್ಕಳು ಅಪಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಮುಷ್ಟಿಯನ್ನು ಬಿಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹಟ ಮಾಡಿ ರೆಚ್ಚೆ ಹಿಡಿಯುವಾಗಲೂ ಮುಷ್ಟಿ ಬಿಗಿದು ಆಳುತ್ತಾರೆ. ಏನಾದರೂ ಕಲ್ಲೋ ಕಾಗದವೋ ಮುಷ್ಟಿಯೊಳಗಿರಿಸಿಕೊಂಡೇ ತುಂಬಾ ಹೊತ್ತು ಇರುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಕೈಗಳನ್ನು ಅಗಾಗ ಗಮನಿಸುತ್ತ ಇರುವುದು ಆರೋಗ್ಯದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯದು.

ಮಗು ಪದೇ ಪದೇ ಬಾಯಿಗೆ ಕೈ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಮಗುವಿನ ಆರೋಗ್ಯವೂ ಕೆಡಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಪದೇ ಪದೇ ಮಗುವಿನ ಕೈಗಳನ್ನು ಸ್ವಚ್ಛ ಮಾಡುವುದು ಮುಖ್ಯ. ಆಹಾರ ತಿನ್ನುವ ಮುನ್ನ ಅಥವಾ ನೀರು ಕುಡಿಯುವ ಮುನ್ನ ಕೈ ತೊಳೆಯುವುದನ್ನು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಕೈಗಳು ಕೊಳೆಯಾಗದಂತೆ ತಡೆದು, ಅವರನ್ನು ಮಣ್ಣಿನ ಸ್ಪರ್ಶದಿಂದ ದೂರ ಇಡುವ ಬದಲಾಗಿ, ಅವರಿಗೆ ಸ್ವಚ್ಛತೆಯ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡಿಸುವುದು ಹೆಚ್ಚು ಸೂಕ್ತ.

ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳ ಅಂಗೈಯನ್ನು ಬಣ್ಣದಲ್ಲಿ ಅದ್ದಿ, ಅದನ್ನು ಪೇಪರ್ ಮೇಲೆ ಅಥವಾ ಗೋಡೆಯ ಮೇಲೆ ಪ್ರತಿಯಿಟ್ಟು ಮಾಡುವ ಪೋಷಕರು

ಅನೇಕರಿದ್ದಾರೆ.

ಎಂಟು ತಿಂಗಳ ಮಗುವಾಗಿದ್ದಾಗ, ಒಂದು ವರ್ಷದವರಿದ್ದಾಗ ಅಥವಾ ಐದನೇ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಕಾಲಿಟ್ಟಾಗ ಅವರ ಅಂಗೈ ಬಣ್ಣದ ಪಡಿಯಚ್ಚನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸಂಭ್ರಮಿಸುವವರು ಇದ್ದಾರೆ. ದೊಡ್ಡವರಾಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಅವರ ಅಂಗೈ ಬಲಿತಂತೆ ಮನಸ್ಸೂ ಬಲಿಯುತ್ತದೆ. ಅವರ ಯೋಚನೆಗಳು ಮಾಗುತ್ತ ಬರುತ್ತವೆ.

ಮಕ್ಕಳು ಚಿಕ್ಕವರಾಗಿದ್ದಾಗ ಅವರ ಅಂಗೈಯನ್ನು ಬೊಗಸೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅಮ್ಮ ಎಷ್ಟೊಂದು ತನ್ಮಯತೆಯಿಂದ ಕೂರುತ್ತಾಳೆ. ಅವರು ದೊಡ್ಡವರಾದಂತೆಯೇ 'ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಬರಿ, ಓದು, ಓಡು' ಎಂದು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿಯೇ ಪೋಷಕರು ಸಮಯವನ್ನು ಕಳೆದುಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗಾಗದಂತೆ ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ತಡೆಯುವುದೊಳಿತು. ಮಕ್ಕಳು ದೊಡ್ಡವರಾದರೆನಂತೆ, ಆಗಾಗ ಅವರ ಅಂಗೈಯನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿ ಭದ್ರವಾಗಿ ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳಿ. ಅಮ್ಮ-ಅಪ್ಪ ತನ್ನೊಡನೆ ಸದಾ ಇರುತ್ತಾರೆ ಎಂಬ ಸುರಕ್ಷೆಯ ಭಾವನೆ ಮಕ್ಕಳ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮೂಡುತ್ತದೆ. ಅಮ್ಮ-ಅಪ್ಪನಿಗೂ ಅದೇ ರೀತಿಯ ಭಾವನೆಯೊಂದು ಮನದಲ್ಲಿ ಮೂಡುವುದು ಖಂಡಿತ. ಮಗ ಅಥವಾ ಮಗಳು ನಮ್ಮೊಡನೆ ಇದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದೇ ಎಷ್ಟೊಂದು ಭದ್ರವಾದ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತದೆ. ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ವೃದ್ಧಿಸುತ್ತದೆ!

ಕೈ ಎಂದರೆ ಬರೀ ಎರಡು ಹಸ್ತಗಳಲ್ಲ. ಅವು ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ದಾಟಿಸುವ ಮಾಧ್ಯಮಗಳು.

ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಿ: feedback@sudha.co.in